

FORMANDSBERETNING 2021

"... for det er godt, at hjertet styrkes af nåden" (Hebr.13,9).

Vort livs indhold er for det første, at *"du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind og af hele din styrke". "Dernæst kommer: Du skal elske din næste som dig selv"* (Mark.12,30-31). Hvor jeg kommer til kort i forhold til Guds vilje og Guds bud, der griber Gud ind, lige der hvor jeg er ramt, nemlig i hjertet. Der, hvor min kærlighed til Gud, burde fylde, der styrker han mit hjerte ved nåden – tilgivelsen & barmhjertigheden.

Vi vil møde mennesket, der hvor det gør ondt, og der, hvor hjertet trænger til at blive styrket. Gud er optaget af både det forhædede hjerte og det skælvende hjerte, også selvom det ikke ser sådan ud (Es.63,15 & 17). Gud formår at vende hjertet rundt til lovsang, så jeg i stedet siger: *"Herren, min styrke, mit skjold, på ham stoler mit hjerte. Da jeg fik hjælp, jublede mit hjerte, jeg takker ham med sang"* (Salm.28,7). Gud formår at omvende mennesket fra forbandelsen, *"hvis hjerte viger fra Herren"* (Jer.17,5) til velsignelsen, nemlig *"den mand, som stoler på Herren og tager sin tilflugt hos ham. Han bliver som et træ, der er plantet ved bækken"* (Jer.17,7-8a).

Vi står med evangeliet om korset, som åbner vore øjne: *"Salige er de rene af hjertet, for de skal se Gud"* (Matt.5,8). Det var netop evangeliet ved Peters prædiken pinsedag, der gjorde forskellen – *"Da de hørte det, stak det dem i hjertet"* (Ap.Ger.2,37a). Evangeliet virker ikke kun til omvendelse, men det er krumtappen i at blive bevaret: *"Guds fred, som overgår al forstand, vil bevare jeres hjerter og tanker i Kristus Jesus"* (Fil.4,7). Det starter, når Gud *"giver jer et nyt hjerte og en ny ånd i jeres indre. Jeg fjerner stenhjertet fra jeres krop og giver jer et hjerte af kød"* (Ez.36,26). Det starter, når vi ser nåden i Guds hjerte.

Vi har en mission, hvor mennesket skal se Gud – ikke bare i forhold til urenhed og renhed, men også skal vandre gennem livet og tjenesten sammen med Ham – både, hvor det giver mening, og hvor det ikke giver mening. Når hjertet styrkes ved nåden, så bliver selv det at adlyde jordiske uretfærdige herrer muligt – *"Hvad I end gør, gør det af hjertet – for Herren og ikke for mennesker"* (Kol.3,23). Målet er, at vi må blive et vidnesbyrd, et Kristus-brev, så andre må blive det samme: *"I er et Kristus-brev, der er blevet til ved vores tjeneste, ikke skrevet med blæk, men med den levende Guds ånd, ikke på tavler af sten, men i hjerter, på tavler af kød og blod"* (2.Kor.3,3). Vi skal ikke ud for at være stentavler, men vi skal være tavler "kød og blod" midt i andre menneskers liv. *"Vi elsker, fordi han elskede os først"* (1.Joh.4,19). Vi er ikke kun optaget er at være nærværende i forhold til livet efter Jesu genkomst, men optaget af at være nærværende i livet før Jesu genkomst. Guds mål er at styrke hjertet her og nu – ikke bare i forhold til det åndelige liv, men også i forhold til menneskelivet. Det er vores kald at legemliggøre det gennem vores nærvær i menneskers liv.

Vi sætter fokus på mission med hjerte og kors i centrum.

- **Bedre til at møde mennesket:** Martha & Maria mødte Jesus hver for sig. Jesus kom, da det var allerværst. Jesus er en rollemodel for os. Vores tradition er, at vi søger de teologiske svar, hvad er sandt og moralsk korrekt, og ønsker at formidle dem. Jesus mødte de hårde hjerter med dommens ord, men de sønderknuste hjerter møder han med omsorg, nærvær og ikke med svar og forklaringer. Jesus møder den enkelte hver for sig, og ikke sammen, når de har samme problem. Forløsningen er ikke den samme, fordi forløsningen bliver først min, når jeg ser den i forhold til min synd. LM står ganske vist for luthersk mission, men vi er også lutherske mennesker, som hvis du får lov til at få lige så meget livserfaring som mig, også opdager, at livet er ikke uden smerte, og at det er en løgn, at lykken bliver facit på et eller andet tidspunkt og så er tilstede i resten af mit jordiske liv. Det er løgn. Livet

rummer modgang, svære perioder og smerte, hele livet – det holder ikke op. Alt kan ikke ”fikses” – noget kommer for at blive sådan, og i det skal livet leves. Det handler ikke kun om at komme på den anden side, det handler også om at være i det, og opleve, at det kan der også være en mening i, og at det også kan være frugtbart at være der. Jesus skabte ikke manden og kvinden ens, men forskelligt, fordi ægteskabet ikke havde mig selv som centrum, men én der er anderledes end mig – selv det, som skulle være fundamentet, indeholdt modsætningerne, fordi at elske er at elske én, der er anderledes end mig, og hele tiden at være optaget af at forstå én, der ikke er som mig. Ingen mennesker er ens, og det er sådan, fordi kærlighedens mål er ikke at elske mig selv, men én, der ikke er som mig. Kærlighedens mål er at forstå og møde mennesker med forståelse. Kærlighedens mål er ikke at forklare og komme med forklaringer. Kærlighedens mål er at møde behov, og et behov kan ofte være at blive bekræftet i at noget er uforståeligt, og møde anerkendelsen for det.

Det var f.eks. en stor dag, da det gik op for mig, at synd ikke kan forklares. Jeg havde sådan et behov at kunne forklare, hvorfor Adam og Eva valgte at være Gud ulydig, indtil det gik op for mig, at det netop er det, som er syndens natur, nemlig at den ikke kan forklares. Det er derfor den gør ondt, for der ingen fornuft i synd. Det er derfor, den slider på min samvittighed, for det var ondt – det kan ikke forklares og kan derved ikke forsvares. Den egentlig længsel var, at jeg kunne forlige mig med, at der var en grund til den. Der var ikke et svar. På samme måde er det også i forhold til alt andet, som kan gøre ondt i vort liv. Det berørte menneske længes efter at kunne forklare det og hvor længe, det bliver ved med at være sådan. Selvom det er det udtrykte behov, så er det ikke altid det primære behov. Det primære behov kan være, at nogen vil være sammen med mig i det, som ikke kan forklares, bekræfte mig i og vise forståelse for, at lige netop det er det svære, og så bare være der sammen med mig. Livet er også at måtte vente på Jesus, og livet er også, at Jesus ikke giver svar på det, vi tror, er det vigtigste at vide for at kunne være i det. Der er andre behov, som er vigtigere, end at vide svarene, og at det går godt. Læg mærke til, at Jesus trøster os med ordene: *”Jeg er med jer alle dage”* (Matt.28,20).

- Bagklogskabens ødelæggende bivirkninger: Vi møder ofte mennesker med vores selvskabte filtre, hvor vi enten mener, at der skal være problemer, så derfor konkluderer vi også, at der er problemer, også selvom de ikke har sagt noget. For alt det, de ikke sagde, må jo så være de problemer, de har – at vi mener at kunne gætte, hvad der ikke blev sagt. Eller når vi bagefter bliver klar over, at alt ikke er blevet håndteret korrekt, så mener vi, at det ikke var i orden, at det ikke blev gjort – som om, at vi selv altid ved alt, før vi træffer vores beslutninger. Vi skal lære at vise barmhjertighed, når andre fejler – og ikke gøre det så selvfølgeligt, for sådan var situationen ikke nødvendigt vis, da handlingen blev valgt, eller undladt, fordi det ikke så oplagt ud.

Findes den lykkelige tjeneste? Er det muligt at gennemføre en tjeneste i Guds rige uden nederlag? Uden smerte? *”Jeg ved, Herre, at mennesket ikke bestemmer sin vej; det står ikke i den vandrendes magt at gøre sine skridt faste”* (Jer.10,23). De omstændigheder, som vi hver især gennemgår, hvor Gud har placeret os, rummer ikke kun lykke, de rummer også svaghed, ondskab, forsømmelser, sygdom og smerte. Så når en tjeneste afsluttes, så er det ikke kun godt alt sammen. Vi skal hele tiden være optaget af tage ved lære og gøre det bedre, men vi lykkes ikke først, når der er 100% trivsel og lykke, for sådan er livet som kristen ikke – heller ikke i tjenesten.

Denne tilgang bliver ikke mindre vigtig i forhold til at også give nye – og ikke mindst unge – i tjenesten frimodighed og imødekomme frygten for at begå fejl. Vi skal ikke have en fejlfindings-kultur, men en lærings-kultur.

- Når kirken svigter: Vi skal have modet til at se i øjnene, at ikke alt lykkes, og også stå til ansvar for det. Vi skal hele tiden være villige til at evaluere på vore handlinger, beslutninger og konsekvenserne af samme. Derfor var LM med til at arrangere en konference (30/9 2021) sammen med IM, Frikirkenet og Katolsk kirke under den overskrift. Den villighed til at se virkeligheden i øjnene, har affødt at kulturministeren har stillet behovet for en undersøgelse af social kontrol i bero. En glædelig frugt, men det var ikke hovedformålet, ethvert menneske er vigtig, også dem, der oplever sig svigtet af kirken. Der var fokus på, når fællesskabet svigter; hvad ville jeg ønske, nogen havde fortalt mig; religiøst pres i børnehøjden; påvirk med respekt; & hvordan forebygge svigt og magtmisbrug. Ind i LM er det vigtigt at vi får en ærlig refleksion og tilgår temaet med stor ydmyghed. Vi står ikke på bar bund, har gjort meget og gør meget, men vi må aldrig blive færdig med selvransagelsen.

Det helt afgørende er, at vi dygtiggør os i at se mennesket, og hele tiden prøver at sætte os i modtagerens sted. Vi kan ikke bare hele tiden gemme os bag ved sandheden om, at i ethvert menneske bor ønsket om at gøre oprør imod Gud, og så forklare alle reaktioner i det perspektiv. Vi må være ydmyge overfor næsten, hvor vi siger og gør det, vi har på hjerte med den største respekt, hvor vi øver os i at forstå vores næste. Vores næste er et menneske og skabt som menneske. Vi skal styrke samtalen og øve os i at lytte. Vi har en stærk etik og en evighedsdimension, stærke sager, men vi vil påvirke med respekt. Vi vil tage hånd om og gå med. Vi har ikke bare noget, vi skal have afleveret. Vi vil være der, under og bagefter. Alle former for overgreb – både psykisk og fysisk er uacceptable – både ofret og synderen er vigtig.

Opdragelse i almindelighed er ikke at sætte på plads, men at drage omsorg for, at mennesket bliver oprejst og opdager velsignelsen ved at gøre godt og gøre det rigtige, men lige så vigtigt opdager mennesket, opdager næsten, som jeg kan gøre en forskel for, og rigdommen ved det. At vi lærer at elske næsten gennem respekt. Det her handler ikke bare i forhold til voksne, men handler også om børn, teenagere og unge. Hvordan hjælper vi forældrene til at tage ansvar for opdragelsen, og at varetage opdragelsen i hverdagen? Hvordan lærer vi ikke bare at være ivrige med at påvirke dem med det, vi har på hjerte og har lært, men også at møde dem i deres virkelighed og hvad de går og tænker på. Igen at vi lærer at møde mennesket, der hvor de er, og er ivrige efter at forstå & respektere dem, og giver dem oplevelsen af at blive forstået og respekteret. Vi vil, som jeg i en tidligere formandsberetning pointerede, praktisere bibeltroskab med kærligheden som fortegn.

- Gud udruster os til sårbarhedens tjeneste: Vi står heldigvis ikke alene, hverken når vi selv bliver sårbare eller når vi skal tage os af de sårbare.

Vi skal også være villige til at tilvejebringe de nødvendige kompetencer, og også være villige til at trække på fagkundskaben, f.eks. psykologer, terapeuter, osv. – både i forhold til ansatte såvel som frivillige. Nogle kompetencer skal vi have i organisationen, andre skal vi trække på eksternt eller sammen med vores søsterorganisationer. Det er vigtigt, at vi også har villigheden til at erkende, hvor vi ikke slår til og skal have hjælp. Det er meget farligt, hvis vi tror, at vi magter og skal kunne håndtere alt – især i den lokale menighed, eller i en afdeling.

Derfor er det vigtigt, at alle menigheder ser sig som en større del af et fællesskab i LM, hvor vi hjælper hinanden igennem disse svære faser, både som ledere, omsorgspersoner, eller den, der har brug for omsorg.

Når jeg så ellers prøver at samle tanker om vores kald og virke i LM, så vil jeg gerne fastholde fokus på de sædvanlige 2 primære indsatsområder:

1) FORKYNDELSE.

- a) **Det frie evangelium (Lad Jesus fylde):** Vores 1.kerneverdi er det frie evangelium: *"For vel er ordet om korset en dårskab for dem, der fortæbes, men for os, der frelses, er det Guds kraft"* (1.Kor.1,18). Vi tror på evangeliet, fordi vi Guds nåde og ved Guds ånd, blev flyttet fra at se det som en dårskab, til at se det som en Guds kraft. Martha og Maria skulle ikke opleve, at deres elskede bror Lazarus skulle blive rask, nej, Jesus ville have, at de kunne se Guds kraft, som kunne oprejse ham fra de døde – at det var muligt for en fjendtlig og fortabt synder at blive frelst ved Guds kraft. *"For i ham besluttede hele guddomsfylden at tage bolig og ved ham at forsones alt med sig, på jorden som i himlene, ved at stifte fred ved hans blod på korset"* (Kol.1,19-20). Ved korset blev vi forsonet med Gud og der blev stiftet fred. *"Han slettede vort gældsbevis med alle dets bestemmelser imod os; han fjernede det ved at nagle det til korset"* (Kol.2,14). Jesus på korset er helt centralt, og derfor er korset ikke et symbol på død, men på frelse og evigt liv. Det er et symbol på Guds kraft.

Budskabet om korset må aldrig blive en selvfølge. Vi må aldrig tage det som en selvfølge, at det bliver forkyndt. Det er ikke bare en Guds kraft til at leve et helligt liv, men det er den Guds kraft, som frelser mig fra mine synder. Den er den Guds kraft, som ikke bare står for begyndelsen af mit evige liv, men også den Guds kraft som opretholder min tro; den mad, jeg lever ved; og den kraft, der bevarer mig hos Jesus. Den skal være fast del af det ord, jeg hører og læser. Den skal være vores største prioritet i forkyndelsen. Ordet om retfærdiggørelsen fremmer herliggørelsen af Faderen og Sønnen, ja, den opretholder håbet i mit hjerte om opstandelsen og jeg en dag skal se Faderen og Sønnen og være sammen med dem, ja, at *"før verden blev grundlagt, har Gud i ham udvalgt os til at stå hellige og uden fejl for hans ansigt i kærlighed"* (Ef.1,4), ja, evangeliet får mig til at se, at vi allerede nu fremstår som herlige foran Faderens ansigt.

Arbejd fokuseret og målrettet på, at det frie evangelium, der, hvor du har din daglige gang, eller har dit ansvar, må fylde i LM's arbejde, at vi må lade Jesus fylde, og at det også må fylde i dit vidnesbyrd ind i menighedens fællesskab og dit daglige liv med Gud.

- b) **Giv med glæde:** Sidste år satte vi os det mål på landsgeneralsforsamlingen, at det er muligt at hæve det gennemsnitlige gaveniveau i LM til et nyt niveau, ikke bare for at fastholde vores nuværende aktivitetsniveau, men også for at vi kan drive mere mission, så endnu flere i Danmark eller internationalt kan høre evangeliet om Jesus. Jeg nævnte sidste år, at hvis vi bare gav 6 kr. mere for hver 100 kr. vi giver, så var vi næsten i mål. Vi nedsatte et giverudvalg, som har valgt at skubbe dette projekt i gang med fokus på forvalterskab og glæden ved at give, ligesom at det skal være nemt at give til mission.

Meningen er bl.a. at opmuntre vores prædikanter til at forkynde om netop det. Der er foreløbigt lavet en ekstra side på vores hjemmeside (<https://www.dlm.dk/giv>), hvor der er en video og 3 måder at støtte LM's arbejde på, ligesom der også er et link til vores eksisterende side med måder, hvor man kan støtte LM på, også gennem virksomhedsaftaler og gennem arv/testamente.

Det her lykkes ikke kun gennem forkyndelsen, men vi har brug for rollemodeller og ambassadører, herunder deltagerne på LGF, at vi alle hver især putter personlig handling og engagement bag vores ja sidste år til forøgelsen af budgettet. Rollemodeller, der stiller sig op og fortæller, at de har valgt at ændre, hvor meget de giver, eller nu har fået lavet en fastgiveraftale for at få bedre styr på det. Rollemodeller, der med stor fantasi spiller en rolle lokalt i, at vi husker jævnlige at få samlet ind til landskassen, og f.eks. laver lokale events, hvor vi har det sjovt, imens vi skaffer flere midler.

Når vi har sat os som mål at opnå flere driftsmidler fremadrettet, så betyder det også, at vi kommitter os til arbejde på at opretholde den giverglæde, som er blevet vakt. Den bliver ikke opretholdt gennem flere løftede pegefingre, men ved at finde glæden ved løbende at få smagsprøver på, hvad pengene blev brugt til. Personligt tror jeg på, at disse smagsprøver fremadrettet skal indgå som en fast del af vores lokale kristne fællesskab. Det kan f.eks. være gennem små videoer, som viser både frivillige og ansatte i gang med det fantastiske arbejde, der både bliver udført nationalt og internationalt. Stoltheden og glæden over vores arbejde skal opretholdes, så kommer også de penge, der er brug for.

- c) **Virtuelle møder – se mulighederne, ikke kun begrænsningerne:** Hvis der skal siges noget positivt om frugterne af Corona-krisen, så var det bl.a. at den fik os til at udforske mulighederne ved at kunne være sammen virtuelt. Det gjorde, at vi fik opøvet flere IT-kompetencer og flere af os fik bedre software på vores PC til at kunne være sammen med andre.

Vær ikke bange for, at virtuel transmission af vore møder, begrænser fremmødet, det fremmer snarere ønsket om selv at kunne være tilstede, og ikke mindst giver mulighed for at syge, trætte og tvivlende kristne og søgende mennesker kan være med alligevel, fordi det opleves lidt lettere at være med.

På landsplan er vores plan ikke at erstatte det fysiske landsmøde, men at vi, imens vi venter på det næste, udnytter det virtuelle til, at vi ind imellem disse får yderligere muligheder for at mødes og også mødes på tværs, f.eks. samles lokalt og samtidig har et fællesskab med andre, som mødes samtidig et andet sted. Ligesom det skal være muligt for enkelte, som bor et sted, hvor der ikke er planer om at mødes lokalt, alligevel at være med.

- d) **Udfoldelsen af nådegaver som profet & evangelist:** Vi er langt fra i mål med det fokus vi satte på disse nådegaver, før Corona ramte os, og det skal på ingen måder bevirke, at vi miste vores fokus af den grund. Vi mangler det lange seje træk for disse nådegavers skyld, så vi ikke mister velsignelsen ved de nådegaver, som Gud har givet den enkelte. Vi skylder at arbejde ihærdigt og udholdende for at styrke frimodigheden og skabe rammerne til at udfolde disse nådegaver – både for mænd og kvinder – ikke bare gennem frivillige, men også gennem ansættelser.

2) **MISSION.**

- a) **Discipel 24/7 (Når Jesus fylder):** Dette projekt er så vigtigt i forhold til indsatsen for at fremme missionsindsatsen nationalt. Gennem det sidste års tid er der bl.a. kommet en række meget fine videoer – følg med både på hjemmeside (<https://discipel24-7.dk/>) og Facebook (<https://www.facebook.com/Discipel247>), og sørg for at nogen fra jeres områder kommer afsted på den planlagte konference i februar 2022. Tag initiativ til, at der lokalt blive lavet en

introaften med nogen af vores ansatte. Sørg for, at menighederne i jeres afdeling bliver opmuntret til det. Bed om, at vi må få flere missionale fællesskaber i LM, og fortsat også spejder efter, hvor vi skal starte nyt arbejde.

- b) International mission – elsk jeres fjender:** Vi står ved en milepæl, hvor vi skal evaluere på, hvad vores strategi skal være i hvert af vore geografiske indsatsområder. De store spørgsmål er sammenfattet i det ene. Hvor ønsker Gud, at vi skal være? Hvor er han, for der ønsker vi også at være? Vi går på ingen måder efter vores eget eller for at realisere mål, som ikke er hans. Vi er villige til at ransage os selv, herunder om retningen var rigtig, men målet var skævt formuleret, så vi ikke ser skoven for bare træer. Vi er villige til at indse, at alting har sin tid, og at vore ressourcer og tilstedeværelse er for en tid, og så må stafetten gives videre. Vi beder Gud om at vise os de åbne døre, og at se muligheder i stedet for begrænsninger. Derfor inddrages LGF naturligvis også i denne proces, og der er et selvstændigt punkt for det på dagsordenen denne gang.

Der er et anliggende, som jeg gerne vil berøre her i formandsberetningen. Det er vores strategi i international mission om at nå muslimerne med evangeliet. Dette kald voksede frem i konteksten, hvor stadigt flere muslimer kom til Europa som flygtninge, men også ind i tid, hvor andre kom til Europa med terror. Det har i den grad sat en ny politisk dagsorden, men LM er ikke et politisk parti.

LM består af kristne, som har hørt Jesus uddybe i bjergprædikenen - i umiddelbar forlængelse af det dobbelt kærlighedsbud: *"Men jeg siger jer: Elsk jeres fjender og bed for dem, der forfølger jeres himmelske faders børn; for han lader sin sol stå op over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige. Hvis I kun elsker dem, der elsker jer, hvad løn kan I så vente? Det gør tolderne også. Og hvis I kun hilser på jeres brødre, hvad særligt gør I så? Det gør hedningerne også. Så vær da fuldkomne, som jeres himmelske fader er fuldkommen!"* (Matt.5,44-48). Det samme perspektiv er Jesus inde på ved i afsnittet om fjendekærlighed (Luk.6,27-36), hvor det bliver yderligere konkretiseret i forhold til vores fjender: *"gør godt mod dem, der hader jer"* (vers 27) og *"gør godt og lån ud uden at håbe på at få noget godt igen"* (vers 35). Altså at en målsætning også kan være at gøre godt mod muslimer uden at håbe på at få noget godt igen.

Nationalt havde vi allerede fokus på muslimerne i vores tværkulturelle arbejde, men nu voksede kaldet også frem til, at det skulle vi også fokusere på internationalt. Da vi samtidig stod ved det punkt, at vi havde besluttet at lukke ned i Etiopien, og skulle finde et nyt missionsland, så var det naturligt, at det nye geografiske mål skulle have muslimerne som hovedmål. Sammen med at vores hovedmålsætning i LM er at nå de mest u-nåede folkegrupper med evangeliet, så blev den korte version, at vi endte med at udvælge tyrkisk talende folkegrupper som vores mål. Valget blev også det, fordi LM allerede havde fokus på at nå bl.a. tyrkisk talende muslimer igennem mediemission i lukkede lande. Nu ville vi også forsøge os med udsendinge til denne folkegruppe, og imellem mulige lande valgte vi der, hvor vi tænkte, at det var lettest, hvor de lignede os mest, og geografien var mest kendt for os.

Vi fik en forrygende start med flere ansatte, jobmissionærer, og en stor flok volontører. Mennesker blev nået med evangeliet, en menighed etableret, men så kom modstanden, forfølgelsen og ikke mindst en kontekst, som var belastende for vore medarbejdere at være i. Ikke alle idéer viste sig så nemme, hvor vi nu var draget hen. Til sidst havde vi primært 1

jobmissionær i en skole og 1 ansat ressource, som støttede op om det mediemissionsarbejde, som Norea i forvejen var engageret i, også før vi sendte udsendinge ud. Vi undersøgte en overgang en mulighed for at etablere en institution i landet, drevet af etniske og tyrkisktalende medarbejdere, men det blev ikke til noget. Vi oplevede en periode, hvor den ene dør efter den anden blev lukket, og i en lang periode ingen ansøgere til at blive sendt ud. Nu har vi én deltidsansat, der forsøger at afdække muligheder.

Hvad var Guds plan? Hvad er Guds plan? Vi skal passe på med kun at se lukkede døre, for det helt store spørgsmål er, hvilke døre Gud åbnede i forhold til kaldet? Hvor skabte Gud resultaterne?

- i) Synergieffekt ind i vores tværkulturelle arbejde: Det var den sekundære del af vores strategi, at den internationale satsning skulle øge vores tyrkisktalende og kulturelle kundskaber i forhold til at nå tyrkisktalende muslimer i vort eget land. Dette kald brændte igennem, først gennem frivillige økonomiske ressourcer, derefter i forhold til LM's budget, med 1 nationalt ansat og planer om en opnormering. I dag er vi rigtig godt i gang med det lange seje træk, det er at nå en ny folkegruppe - også i Danmark.
- ii) Geografisk skifte i forhold til, hvor vi kan nå dem: Nogle af vores tidligere udsendinge blev efterfølgende ansat i et andet missionselskab, hvor vi blev inviteret til at være med under forbøns handlingen. De er nu udsendt til en tyrkisktalende folkegruppe i Centralasien, og en anden udsending med baggrund i LM, har forlænget sin periode samme sted. De er ikke i vores budget, men associerede, så vores strategi om at medvirke til, at udsendinge kom ud til tyrkisktalende folkegrupper, er faktisk lykkedes, bare ikke der, hvor vi troede, at det skulle være.
- iii) Bevidstgørelse om vores mediemissionsarbejde: At de udsendinge, vi sendte, i længst tid var relateret til mediemission, som allerede var i landet gennem tyrkisktalende og etnisk nationale medarbejdere, gjorde, at vi blev mere bevidste om, hvor fantastisk og godt det er, at en del af LM's missionsprofil også er mediemission i lukkede lande - herunder også tyrkiske folkegrupper.

LM's internationale missionsindsats er ikke bare den, der sker gennem sekretariatet i Hillerød, men også den, der sker gennem Norea. Vi arbejdede allerede med at nå muslimer, og det fortsætter vi med igennem mediemission, uanset hvor vi lander i vores missionsstrategi for indsatsen gennem missionsteamet på sekretariatet.

Denne eksponering af mediemission af kristne og nationale tyrkisktalende på vores landsmøde og gennem opbyggelse af relationer, førte også til, at LM's budget dels kom til at indeholde hjælpepakker til dette nationale arbejde, men også til finansiering af nationale kristne tyrkisktalende ansatte.

- iv) Særligt fokus på mediemission og mission i Europa: LM's budget finansierer fortsat en ansat med dette særlige fokus ind i en kontekst med kompetent samarbejdspartner og Norea. Det gør, at vi er blevet bevidste om, at det geografiske fokus måske ikke skal begrænses til det eksisterende. Måske er tiden kommet til at sætte os selv fri for det meget indsnævrede geografiske fokus, vi måske selv har valgt at sætte os i.

Målgruppen var rigtig, både muslimer, og også de tyrkisk talende, var rigtig. Vores ansatte udsendinge er ikke der, hvor vi sendte dem hen, men flere af dem er stadig beskæftiget med at nå tyrkisk talende. Vores bøn er, at hvor Herren er, der er vi også. Det betyder ikke, at det var en fejl, at vi var der med udsendinge, for de gjorde en helt konkret og vigtig forskel, imens de var der.

Så vi er måske allerede i mål og dermed skal sige endeligt stop i vore bestræbelser om at sende udsendinge derhen, hvor vi længe har troet, vi skulle. Det er måske os, der fastholder os i en forkert definition af et kald, som ikke er Guds definition.

- a) Måske var det ikke vores geografiske mål, der var rigtig som mål på den lange bane, men at vi skulle få kaldet formidlet og være med til at forme udsendinge til der, hvor Gud havde planer om, at de skulle være.
- b) Måske er LM's fremtidige mål i stedet at pege på det geografiske mål, hvor nogle af vores tidligere ansatte nu er og at formidle kaldet for udsendelse til Centralasien i stedet, og gennem nogen, som har erfaring med udsendinge der i stedet.
- c) Måske skal vores målsætning være at medfinansiere nationale medarbejdere i mediemission i stedet, og lade Norea være tovholder i det.

Derfor er tiden kommet til med et åbent sind at se efter, hvilke åbne døre, Gud peger på. Hvor kalder Gud os til at være?

- Det kan også være, at det var rigtigt, at vi skulle nå muslimer i Europa, men at det ikke bare skulle være der, hvor vi valgte, men at vi skal tænke mere bredt, og ikke bare den folkegruppe, som vi valgte. Det kan være, at vi har et kald til at udsende tværkulturelle missionærer til Europa.
- Det kan også være, at jobmissionærer var en rigtig god idé, men at det for LM ikke skulle være i et muslimsk land, men f.eks. skulle være et sted i Europa (udenfor Danmark), hvor der er flere steder, hvor kristendommen er på en voldsom retræte, og evangeliet trænger til at blive spredt på ny. Altså, at det ikke kun handler om muslimer.

Det er vigtigt for mig at fastholde, at vi er ikke i en proces omkring muslimer, hvor vi skal mindske omkostninger og reducere budgetter. For mig handler det her kun om at finde ud af, hvor vi skal bruge midlerne i international mission, og hvis de nuværende midler ikke skal opretholdes med det fokus, at de skal bruges et andet sted i det internationale arbejde.

- c) **Grønland:** Det er glædeligt og frugtbart også for LM, at vi har kunnet indgå en partnerskabsaftale med KFS om en fælles indsats på Grønland. Det vigtigt, at vi fokuserer på mulighederne indenfor rigsfællesskabet, herunder jobmission, men også det grønlandske folk både som målgruppe i Grønland, men også i Danmark. Ligesom det er vigtigt, at vi har gjort en indsats i Cambodja i studenterarbejdet, at vi også ser muligheder for international mission i forhold til den målgruppe nu i Grønland. Det er vigtigt, fordi de studerende vil senere være dem, som kommer til at sidde på centrale og indflydelsesrige positioner i samfundet, og dermed kunne spille en væsentlig rolle i forhold til missionsarbejdet og kristne menigheder.
- d) **Rekruttering og udsendelse af missionærer:** Siden sidste landsgeneralforsamling har vi haft 4 udsendelsesfester, som fordeler sig mellem Tanzania og Cambodja. Til Tanzania udsendte vi januar, Charlotte Bech, og i august, Jacob Frost. Til Cambodja udsendte vi i februar, Sara & Jesper Hansen, og i maj, Mia & Johannes Jensen.

Det særlige ved de senere års udsendelsesfester er, at flere af dem fandt sted i rammer udenfor LM, dels fordi vi højere grad har formået at rekruttere missionærer, som ikke har deres daglige gang i LM, men også fordi vi gennem det formår at sprede budskabet om LM's internationale missionsarbejde til menigheder udenfor LM. Det indebærer nemlig, at vores arbejde så længe, som de er udsendt af os, får sin fast plads i disse menigheder, så det samlet set både øger kærligheden, gaverne og forbønnen for vores arbejde. Ligesom det også spreder kaldet til at international mission og øger muligheden for yderligere rekruttering af flere missionærer.

Min erfaring er også, at disse missionærer bagefter, når de afslutter deres tjeneste i LM, bliver gode ambassadører, der roser LM's missionsarbejde og opmuntrer andre til at sende en ansøgning dertil. Der er ingen tvivl om, at vi har brug for, at visheden om vores missionsarbejde når længere ud end bare til LM's bagland. Vi skal se meget positivt på den mulighed, hvor vi får lov til at være gæster i disse menigheder, også med så stort et event som en udsendelsesfest, fordi det er med til at forbedre andres forestillinger og fjerne misforståelser om LM og LM'ere.

Bed forsat for rekrutteringen af nye medarbejdere til vores internationale arbejde.

Til sidst en stor tak til alle frivillige og ansatte i Danmark, rundt i missionslandene og ved Norea Mediemission. Tak til alle prædikanter, præster, styrelsesmedlemmer og LMBU-medarbejdere; lejrarbejdet; bibelcamping; musikarbejdet; familiearbejdet; væresteder; det tværkulturelle arbejde; genbrugsarbejdet; plejehjem og lokalradioer. Tak til frivillige og ansatte i Tro & Mission, Budskabet, LogosMedia/Lohse, bogsalg, hjemmesider og lokale afdelingsblade. Tak til alle ansatte og frivillige på højskolen, vore efterskoler, friskoler, børnehaver & legestuer.

Tak til det daglige ledelsesteam og resten af teamet på sekretariatet – for jeres store arbejdsindsats, jeres støtte omkring vores arbejde, jeres administration og daglige ledelse af LM og for alt, hvad I må stå model til og finde vej i. Tak til landsstyrelse for fællesskabet, samarbejdet, medleven og store personlige ofre for et omfattende stykke arbejde og i tjenesten for Herren.

Det er min bøn, at I alle må finde jeres glæde i Jesus og hente ny frimodighed fra Ham i det, som Han har kaldet jer til – *”og du, mit barn, vær stærk ved nåden i Kristus Jesus”* (2.Tim.2,1).

Henrik P. Jensen

Landsformand, LM's generalforsamling 2021